

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IX. De vtilitate vel etiam necessitate celebrandorum Conciliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

CAPVT VIII.

De Concilio nec manifestè probato, nec manifestè reprobato.

GENERALE nec approbatum, nec reprobatum, videtur esse Concilium PISANVM, quod anno M. CD. IX. deposuit Gregorium XII. & Benedictum XIII. & elegit Alexandrum V. siquidem S. Antonius 3. part. tit. 22. cap. 5. §. 2. & 3. summæ historialis, asserit, conciliabulum illegitimū, non verum Ecclesiæ Concilium fuisse, & euentus idem ostendisse videtur; coactum enim Concilium fuit ad schisma tollendum, & tamen illud non sustulit, sed auxit. Si autem sine dubio fuisset reprobatum, etiam sine dubio Alexander VI. se nō sextum, sed quintum appellasset. ADDE, quod est fermè communis opinio, Alexandrum, & qui ei successit, Ioannem fuisse veros Pontifices. At certè ex tribus, qui tum se pro Pontificibus gerebant, isti maximè vt veri Pontifices colebantur. Hæc de generalibus.

De Conciliis particularibus vide tomos Conciliorum, & Gratiani decretum dist. 16. can. sexta Synodus, & dist. 20. canone de libellis. Item Chronicon Onuphrij, & secundum librum Chronographiæ Genebrardi.

CAPVT IX.

De utilitate vel etiam necessitate celebrandorum Conciliorum.

HIS igitur præmissis, explicanda sunt ea quibus legitima Concilia constant; ea verò ad quatuor causas reduci possunt, ad finem, efficientem, materiam, & formā Conciliorum. Ac vt à fine, quæ prima causarum est, incipiamus, Primum exponendæ breuiter erunt causæ ob quas Concilia celebrari solent, deinde ex iis iudicandum erit, vtrum Conciliorum congregatio sit necessaria, an solùm utilis. Porro causæ præcipuæ, ob quas Concilia celebrantur, sex numerari solent.

PRIMA

PRIMA caussa est hæresis noua, id est, nunquam antea iudicata, propter quam caussam coacta sunt prima septem generalia Concilia. Semper enim Ecclesia tanti fecit periculum nouarum hæresum, vt non putauerit aliter posse resisti, quàm si omnes aut certè permulti principes Ecclesiarum coniunctis viribus, & quasi agmine facto irruerent in hostes fidei.

SECUNDA est schisma inter Romanos Pontifices. hac enim de caussa celebratum est Concilium tempore Cornelij. Item aliud tempore Damasi, & rursum alia temporibus Symmachi, Innocentij II. & Alexandri III. & Pisanum, atque Constantiense temporibus Gregorij XII. & Benedicti XIII. nullum enim est potentius remedium, Concilio, vt sæpissimè probatum est.

TERTIA est, resistentia communi hosti totius Ecclesiæ. hoc modo coacta sunt Concilia ab Urbano II. Calixto II. Eugenio III. aliisque pontificibus pro bello contra Saracenos. Item ad deponendum Imperatorè celebrata sunt Concilia à Gregorio III. contra Leonem III. Iconomachum à Gregorio VII. contra Henricum IV. ab Innocentio IV. contra Fridericum II.

QUARTA caussa est suspicio hæresis in Romano Pontifice, si fortè accideret, vel etiam tyrannis incorrigibilis; tunc enim deberet congregari generale Concilium, vel ad deponendum Pontificem, si inueniretur hæreticus, vel certè ad admonendum, si in moribus videretur incorrigibilis: nam vt dicitur in VIII. Synodo act. vlt. can. 21. debent generalia Concilia cognoscere controuersias circa Romanum Pontificem exortas, non tamen audacter in eam sententiam ferre. ob istam caussam legimus celebratum Concilium Sinuessanum in caussa S. Marcellini, & Romana Concilia in caussa Damasi. Sixti III. & Symmachi, & Leonis III. & IV. quorum nullus à Concilio damnatus fuit, sed Marcellinus sibi ipse coram Concilio pœnitentiam iniunxit, reliqui se purgauerunt. Vide Platinam, & tomos Conciliorum.

QUINTA caussa est, dubitatio de electione Romani Pontificis. Si enim Cardinales non possent, aut non vellent Pontificem creare, aut certè omnes simul perirent, aut aliunde fieret verè dubium, ad quos pertineret eiusmodi electio,

ctio,

etio, ad Concilium generale spectaret decernere de electione futuri Pontificis, quanquam non est verisimile id aliquando euenturum.

SEXTA est, reformatio generalis abusuum & vitiorum, quæ in Ecclesiam irrepunt; tamen enim solus Pontifex potest leges toti Ecclesiæ præscribere, tamen longè suavius res agitur cum approbante Concilio generali summus Pontifex eiusmodi leges præscribit. Hinc videmus omnia ferè generalia Concilia canones edidisse de reformatione. Vide Ioannem de Turrecremata lib. 3. cap. 9. & 10.

CAPVT X.

Concilia generalia utilia esse, & suo quodam modo necessaria, non tamen absolutè & simpliciter.

HX his causis, ob quæ Concilia congregari diximus, facile erit iudicare, sintne modò utilia, an etiam planè necessaria Concilia ad Ecclesiæ cõseruationem. Et quidem de generalibus Conciliis ita statuo, eiusmodi Conciliorum conuocationes utilissimas, & suo quodam modo necessarias, non tamen absolutè, & simpliciter necessarias esse. Id quod mihi facile persuadeo. Primùm ex eo, quod primis trecentis annis caruit Ecclesia Conciliis generalibus, nec tamen periit. Quemadmodum enim annis illis CCC. Ecclesia sine Conciliis generalibus incolumis mansit, sic etiam potuisset sine dubio aliis CCC. & rursus aliis DC. atque aliis mille permanere; nam non defuerunt illo etiam tempore multæ hæreses, multa schismata, multa vitia, atque abusus, quæ tamen omnia Ecclesiam Catholicam, tamen Conciliorum generalium præsidio destitutam, opprimere non potuerunt.

Denique accedit etiam illud, quod nulla ex enumeratis causis generale Concilium absolutè necessarium esse conuincit. Nam primum emendatio vitiorum & abusuum, (vt à postrema causa incipiamus) fieri potest satis commodè, tum per leges summi Pontificis, tum per Conciliorum prouincialium